AMSTERDAMS WEEKBLAD

zaterdag 9 sept. no.13 50 ct.

IN DIT NUMMER DE 1e AFLEVERING VAN DE THRILLER-FEUILLETON " DE GOUDEN FLAT"

universiteit NU open voor iedereen

zie pag. 3

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Het AmsterdamsWeekblad verschijnt iedere zaterdag. De uitgave ervan wordt mogelijk gemaakt door de twee kwartjes, die U er zojuist voor betaald hebt, want het krijgt geen subsidie en heeft geen inkomsten uit advertenties.

Het Amsterdams Weekblad wordt samengesteld door iedereen die op de lezersvergadering aanwezig is, die elders in dit nummer wordt aangekondigd. U bent daar van harte welkom.

Het lezen van een krant laat vaak een onbevredigd gevoel achter, omdat er bijvoorbeeld niet in staat wat U interesseert, of U bent het er niet mee eens, of het staat er heel anders in dan U zelf ondervonden hebt. Mocht U eenzelfde gevoel hebben na het lezen van het Amsterdams Weekblad, dan is dat vaak Uw eigen schuld. Het Amsterdams Weekblad is er juist om U de mogelijkheid te geven datgene wat U belangrijk vindt, onder de aandacht van anderen te brengen.

Uw brieven, mededelingen, foto's etc. moeten steeds de dinsdagavond voor een te verschijnen nummer in ons bezit zijn. Anders worden zij de week daarop pas geplaatst.

U kunt ook opbellen, tel. 763407 of 930302. Liefst niet midden in de nacht.

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Adres: Keizersstraat 2a 1 hoog
De kosten voor een abonnement bedragen ƒ 6,50 per kwartaal. Storting op gemeente giro F5160 ten name van Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad.

aan de tot stand koming van dit nummer werkten mee:

ernest annyas, dick breebaart, hijn bijnen, steven davidson, fini van feggelen, bert griepink, horriah, thea klaver, wieke konijn, rudi meijer, adelbert nelissen, bert nienhuis, lou van nimwegen, rob stolk, dik tuinman, tjebbe van tijen, madeleine de vries.

DUMP

Overal waar Amerikanen vertrekken laten zij grote hoeveelheden overtollige goederen achter. Zo lopen er dan ook in de hele wereld mensen in amerikaanse leger kledingsstukken rond. Gelukkig laten zij in Amsterdam dingen van andere aard achter. Auto's, fototoestellen en fietsen, die ze hier tijdens hun vakantieverblijf hebben aangeschaft. Er zijn Amsterdammers, die er een aardige cent bij verdienen door deze dingen in- en te verkopen. Ga eens kijken bij de American Express naast C&A op het Damrak. Iedere dag wordt er wel een mooie racefiets van de hand gedaan voor ongeveer ½ van de nieuwwaarde.

VANAF A.S. VRIJDAG = RADIO SIRENE WEER IN DE LUCHT 17.30 UUR 190 M.

LEZERSVERGADERING A.S ZONDAG 10 SEPTEMBER 11,00 UUR KOFFIEHUIS -ROODMERK- BETHANIENSTRAAT

LEZERSVERGADERING ZONDAG 17 SEPTEMBER OP ZELFDE ADRES.

UNIVERSITEIT BARST OPEN

Het wordt tijd, dat er in het Amsterdams Weekblad bekendheid wordt gegeven aan de enorme veranderingen die zich aan de Universiteiten voltrekken. De aktie tegen de verhoging van het collegegeld tot 1000 gld. heeft veel verderstrekkende gevolgen dan de kranten ons willen laten geloven. De strijd van de studenten, gesteund door het wetenschappelijk, technisch en administratief personeel verdient aanmoediging en steun.
Het is de strijd tegen een pakket overheidsmaatregelen, waarbij later ook alle andere schoolgelden verhoogd zullen worden.

UNIVERSITEIT IS VOLKSUNIVERSITEIT.

De eerste resultaten van de aktie zijn verbluffend. De fakulteitsbesturen (de universiteit bestaat uit verschillende afdelingen is fakulteit, bv. rechten, medicijnen, neerlandistiek etc.) hebben besloten bij de inschrijving aan de fakulteiten niet te vragen naar collegekaarten. Dwz. iedereen kan zich aan een fakulteit laten inschrijven en gaan studeren. Ook bij het afleggen van tentamens en examens zal niet naar collegekaarten worden gevraagd dwz. iedereen kan afstuderen, ook diegenen die geen middelbaar onderwijs hebben genoten. Hiermede is de universiteit een werkelijke volksuniversiteit geworden. Wil je niet studeren, geen nood, laat je evengoed inschrijven bij de fakulteit en je kan gratis heel aardige boeken lenen.

GOEDKOPE ZIEKTEVERZEKERING

Dit besluit van de fakulteitsbesturen stelt bovendien de laagstbetaalde zelfstandigen, de beoefenaars van vrije beroepen en boeren in de gelegenheid om kinderbijslag te krijgen. Nl. als je je bij de fakulteit laat inschrijven, wordt je automatisch de benodigde verkla-

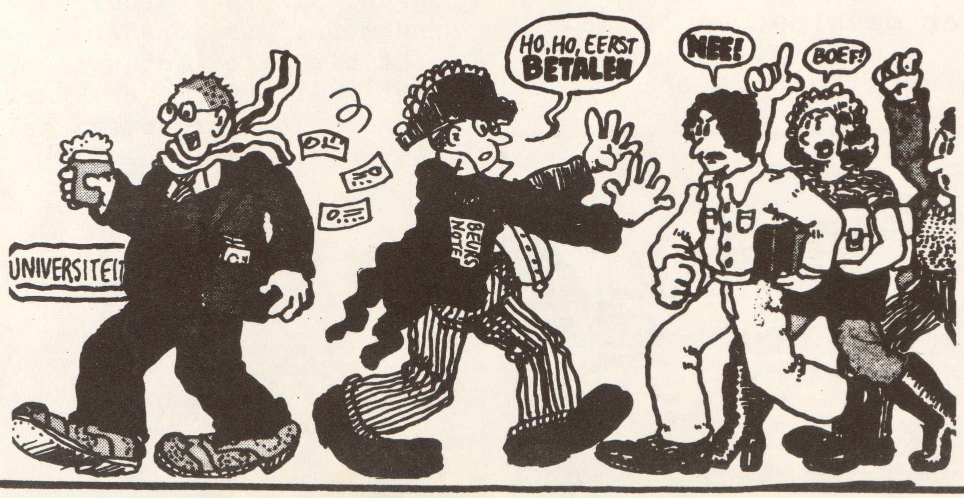

ring van het fakulteitsbestuur overhandigd. Zo kun je je ook verzekeren tegen ziektekosten, wat je als student maar 240 gld. per persoon per jaar kost en een kind 210 gld. Als zelfstandige kost dit 136 gld. per persoon per maand. (Stichting Studenten Gezondheid Zorg, Stadhouderskade 140, tel. 736111.

PROTEST IN COLLEGEZALEN

Afgezien nog van de enorme mogelijkheden, die het inschrijven aan een fakulteit de bewoners van huizen biedt, die voor uitbreiding van de universiteit worden afgebroken. Zij kunnen in de collegezalen een krachtig protest laten horen en aan de besluitvorming hieromtrent deelnemen.
De beheerders van studentenflats hebben ook besloten geen collegekaarten meer te controleren, dwz. iedereen, en in het bijzonder de werkende jongeren, kunnen nu in aanmerking komen voor een goedkope studentenkamer.
Wordt lid van de ASVA, (Algemene Studenten Vereniging Amsterdam). Ook zij vragen niet naar je collegekaart en met je lidmaatschapskaart kun je goedkope vliegreizen maken, goedkoop naar Artis en naar de bioscoop 's middags.
De Universiteit is er voor iedereen.

Mochten ze er op de administratie vragen naar uw cijferlijst van de middelbare school dan geeft dat niet, want iedereen die ouder is als 30 jaar kan zonder vooropleiding studeren. Ben je nog geen dertig dan ben je toehoorder. De lijst van faculteiten staat onder de 'U' van universiteit in het telefoonboek.

KANTOORTOETER PAROOL

Zoals de Telegraaf destijds op Kattenburg wilde bouwen, zo is het Parool nu bezig met de bouw van een enorme kantoortoeter achter het gebouw aan de Wibautstraat.
Al sinds jaar en dag prijkt op het briefpapier van het Parool een prachtig plaatje van deze kantoorbunker. Paroolmedewerker Bommels, die de laatste tijd zo bewogen over "het handhaven van de woonfunktie" weet te schrijven moet eens over zijn schrijfmachine heen naar de woningen in de Oosterparkbuurt kijken en zich afvragen wat er met de woonfunktie vlak onder zijn neus gaat gebeuren, als het Parool samen met aannemersgigant Bredero uit Utrecht hier gaat heien en op z'n minst zonlicht uit de kamers van omwonende Amsterdammers zal verdrijven.

GEHEIMZINNIG

VOLKSHUISVESTING DOET GEHEIMZINNIG.

Verleden week kregen wij een briefje van de gemeentelijke dienst volkshuisvesting, waarin stond dat men jammergenoeg niet op ons voorstel voor het aangaan van een ruilabonnement van het Amsterdams Weekblad met het maandelijks verschijnende Informatiebulletin van Volkshuisvesting kon ingaan omdat dit bulletin een "intern karakter" heeft. Je vraagt je af wat de afdeling volkshuisvesting nu te verbergen

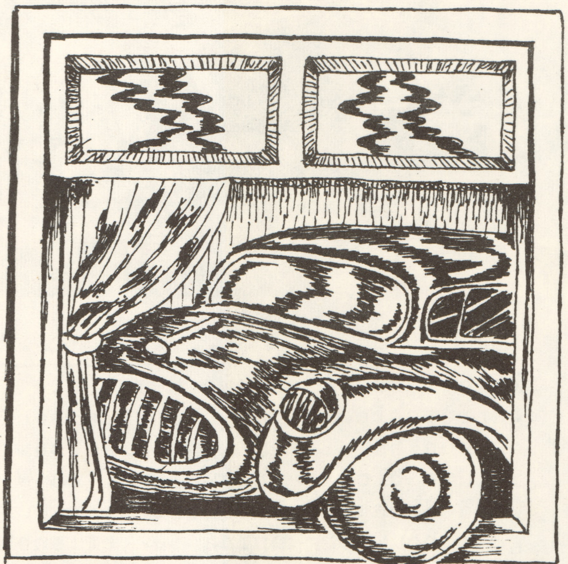

kan hebben. Zou het zijn omdat, zoals wij in het laatste nummer (12) van 25 augustus lezen, de dienst volkshuisvesting nog 10 parkeergebouwen in de Bijlmer gaat bouwen (kosten 25 miljoen), of omdat de garagecommissie van de Molenwijk de dienst volkshuisvesting om een reduktieregeling voor het parkeren van een tweede auto in de gemeentelijke garages verzocht heeft, of omdat, zoals vermeld, de dienst volshuisvesting extra personeel moet gaan aantrekken voor het toezicht op de garages in de Bijlmer en Molenwijk, omdat "vernielingen daar nog steeds aan de orde van de dag zijn"?
Het zijn onthutsende mededelingen voor een dienst die "volkshuisvesting" heet. In hetzelfde nummer van het 'interne bulletin' staat dat er een nieuwe afdeling bij de dienst komt, namelijk voor woningverbetering. Er komen 12 man te werken, evenveel als bij de parkeergebouwen. Deze nieuwe afdeling, lezen we in het bulletin, heeft voor het jaar 1973 een budget van 4 miljoen gulden tot haar beschikking.
Het is interessant te weten dat de Gemeente Amsterdam in haar investeringsplannen voor 1973 voor de huisvesting van automobielen een bedrag van 24½ miljoen heeft uitgetrokken.
Voor geinteresseerden in het interne bulletin, het ligt in het tijdschriftenrek van de bibliotheek van publieke werken in het Wibauthuis, kamer 1132.
Deze bibliotheek is vrij voor het publiek toegankelijk.

Hoe zeer Burgemeester en Wethouders ook gesteld mogen zijn op geheimhouding van interne stukken, er zijn gelukkig nog vele mensen onder hen die hun medeverantwoordelijkheid beseffen voor het wel en wee van de stad en daarom zelfs de meest belangrijke stukken laten uitlekken.
Die hele zaak bij de gemeente is zo lek als een mandje. Het schijnt echter dat sinds kort de Rijksrecherche is belast met het onderzoek naar lekken. Alle mogelijke stukken worden gecodeerd. Oppassen dus met uit laten lekken!

BERICHT UIT DE PLANTAGE

Op de vergadering, die de Plantage Buurtvereniging op 30 augustus jl. hield in een der zalen van Artis om de toestand te bespreken, die is ontstaan als gevolg van de opzegging der huren vóór 1-9-'72 en ontruiming der panden door de maatschappij Campagne, zijn mij twee dingen opgevallen.
Ten eerste de grote opkomst der verontruste bewoners, die op deze avond niet alleen waren gekomen om te luisteren naar de plannen, die men voor heeft met deze huizen, maar vooral gekomen

JONGE MENSEN................

waren om te protesteren tegen die voorgenomen plannen.
Nadat we van de architekt De Klerk , die sprak namens zijn engelse opdrachtgever "Sheraton Security", hadden vernomen dat men voornemens is op de Plantage Middenlaan een kantoorgebouw en een hotel neer te zetten en men hierover vragen had gesteld, kwamen de protesten los. Het waren vaak persoonlijke protesten, maar aan het eind van de vergadering werd er namens de gehele vergadering een schrijven gestuurd aan B. en W. met afschriften aan de wethouders Lammers en Kuypers, alsook aan het Bureau Bestuurscontacten, waarvan een afgevaardigde op de vergadering aanwezig was.

KLEINE BEDRIJVEN.............

In dit schrijven werd met klem geprotesteerd tegen de plannen om een hotel een kantoorgebouw in dit blok te bouwen. B. en W. werd dringend verzocht hiervoor géén bouwvergunning te verlenen. Tevens werd aangedrongen op het vaststellen van een bestemmingsplan met handhaving van de Plantage als woongebied.

NOG LANG NIET VEILIG.

Het tweede wat mij opviel was, toen bleek dat de bewoners van de Plantage Muidergracht die niet direkt bedreigd worden, na de pauze naar huis wilden gaan omdat het huizen nog niet betrof. Nog niet, neen, maar hoe lang zijn zij nog veilig? Want als de heren eigenaren een goed handeltje kunnen doen, dan zullen ook deze bewoners eraan moeten geloven. Is het niet droevig, dat er

in onze buurt nog vele jonge gezinnen met kinderen op zolderkamers en in sousterreinen moeten wonen, omdat er voor hen geen goede en betaalbare woningen zijn? Is het niet diep treurig, dat Mevrouw Hartman op de Plantage Muidergracht 55-2 alleen wat frisse lucht krijgt door uit het raam te hangen, omdat er voor haar, die niet meer instaat is trappen te lopen, geen benedenhuisje beschikbaar is.
Waarom moeten er in onze buurt hotels en kantoren komen, terwijl men ook hier schreeuwt om woningen? Daarom zou ik alle buurtbewoners willen waarschuwen: ook als het niet direkt om Uw pand gaat, waak ervoor dat onze specifieke Plantage geen blokkendoos wordt van ijzer en beton.

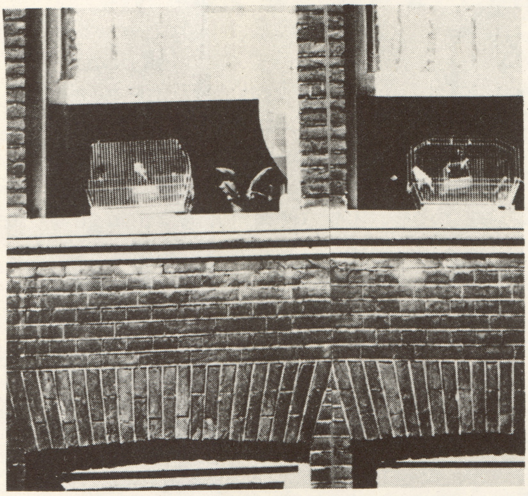

EN OUDE MENSEN MOETEN WEG.....

Aan de ene kant loert de Universiteit om uit te breiden, aan de andere kant een Engelse firma. Laat de Plantage zoals ze is, dat is één van onze eisen.
Stelt U zich direkt in verbinding met onze buurtvereniging (H.Polaklaan 34hs tel 243033 of mevr. Bos tel.224332).....als U van één of ander kantoor of maatschappij een schrijven krijgt over huuropzegging of sloop der panden.
Slechts <u>gezamenlijk</u> kunnen we wat doen en ons doel bereiken.

Mevrouw Van Nobelen

$PECULANT DE KLERK

Op de brief, waarin de Plantagebewoners eisten dat de gemeente direkt een voorbereidingsbesluit voor de Plantage afkondigd, is nog geen enkel antwoord ontvangen. De brief werd vrijdagmorgen vroeg persoonlijk door een lid van de buurtvereniging op het stadhuis bezorgt. Iedere dag uitstel betekent tijdwinst voor spekulant de Klerk en zijn trawanten.

Donderdag vergadert de buurtvereniging Plantage over verdere akties. In het Parool van zaterdag j.l. verklaart wethouder Lammers wel geruststellend dat hij Sheraton informeel heeft laten weten dat hij het hotel "liever niet op die plaats" heeft, maar de Klerk is heus niet op z'n achterhoofd gevallen en weet dat omdat er voor dit gebied geen bestemmingsplan geld, juridiese mogelijkheden heeft bij weigering van zijn bouwaanvraag tegen de gemeente te procederen.

Hoe sterk Lammers hierbij in z'n schoenen staat weten we van de affaire op het Bickerseiland, waar in een soortgelijk geval spekulant Gaus tot nog toe zijn zin heeft weten door te drijven, ook al vond Lammers kantoorbouw daar ongewenst.

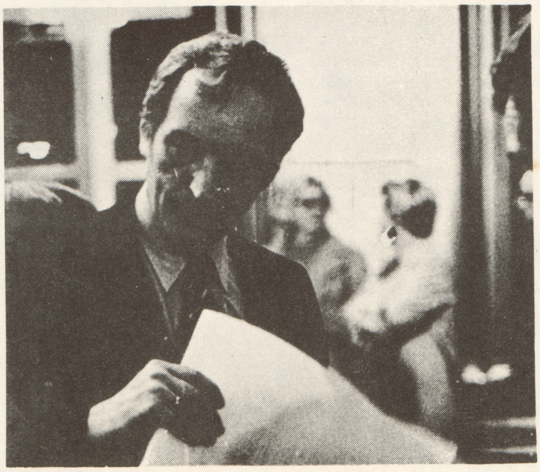

DE KLERK 'BACK IN TOWN!.......

BEGRAAFPLAATS SPANNING BLIJFT!

Afgelopen maandagmorgen zou op de gemeentelijke Oosterbegraafplaats door stadhuis ambtenaren begonnen worden met het Produktiviteits Metings onderzoek(PMS).Een onderzoek waarbij aan de hand van waarnemingen de individuele prestaties van de begraafplaats werkers in procenten gewaardeerd worden. Een onderzoek waardoor niet alleen tal van begraafplaatswerkers een loonsverlaging dreigen te krijgen, maar dat ook bedoeld is om de gemeentewerkers geestelijk onder druk te zetten en hen onderling te verdelen.
Zoals wij vorige week al schreven,waren de ruim 40 begraafplaats werkers niet van plan deze loongluurderij zonder meer toe te laten.

BOM BARST

Bij de aanvang van het werk omstreeks acht uur,kreeg één van de gemeentewerkers plotseling een hartaanval.Het was een toevallige samenloop van omstandigheden, dit plotseling onwel worden en het begin van het onderzoek,maar het deed de bom barsten.Iedereen weigerde te werken en bleef in de kantine zitten.Er werd geeist dat de direktie naar de kantine moest komen.Toen de onder-direkteur kwam werd hem gezegd, dat men de PMS-mensen niet meer op de begraafplaats wilde zien.De PMS-man die nattigheid voelde was ondertussen al uit zichzelf vertrokken en is tot op heden (woensdag) nog niet teruggezien.De onder-direkteur zei over deze zaak rapport te zullen opmaken aan de verantwoordelijke wethouder Van Der Eyden.In de loop van de dag is het werk weer hervat.Het PMS-onderzoek is nog steeds niet definitief stopgezet, de spanning blijft.

METRO KLAAR IN 1984

In het A.W. no.5 stond een artikel, getiteld "de Metropool" waarin beschreven stond hoe vele ambtenaren onder de druk van agitatie tegen de metro gewetensbezwaren kregen, maar er niet toe durfden te komen om hun loopbaan op het spel te zetten. Enkele ambtenaren spelen echter regelmatig interne en geheime stukken door.

Tevens stond in dat artikel dat het nog wel tot 1984 zal duren voor de Oostlijn van de metro klaar is. Omdat het allemaal niet zo lekker loopt met die metro als de gemeentevoorlichtingsdienst het ons in 1968 voorspiegelde, groeide het verzet tegen de metro onder de Amsterdamse bevolking.

Nog enkele citaten uit dat artikel: "Tegenover dit verzet en deze argumenten heeft het stadsbestuur nu besloten om de metro op slinkse wijze aan de bevolking te verkopen. In de direktiebesprekingen van Publieke Werken wordt de laatste maanden geregeld gesproken over nieuwe propagandamethoden om de bevolking vertrouwd te maken met de metro ..."

Het schijnt dat onlangs de raadsleden dit eindelijk ook uit de mond van wethouder Lammers hebben mogen vernemen in een ver-

gadering van de Metrocommissie, met het verzoek erbij om dit nog even geheim te houden.
Hoelang moet het nog duren voor Lammers de raadsleden ervan in kennis stelt dat de Oostlijn van de metro pas in 1984 klaar zal zijn?

OP DE BON

Terwijl overal in de stad mensen last hebben van fout geparkeerde auto's, waardoor fietsers en bromfietsers en zelfs voetgangers ernstig gehinderd worden, staat aan de Marnixkade, op de plaats waar eens woningen stonden, een autobunker van dhr. Tabak, waar onder geen auto's geparkeerd mogen worden. Agenten schijnen vanuit het hoofdburo dit (fout) parkeren wél te zien, want ze delen er regelmatig bonnen uit.

EEN AGENT VAN POLITIE BEKEURT EEN AUTOMOBILIST DIE ZIJN WAGEN NIET IN MAAR ONDER DE GARAGE VAN TABAK GEPARKEERD HEEFT.

Onderstaand pamflet werd van de week bij het C.B.H. uitgedeeld:

aan alle woningzoekenden,

Er zijn in Amsterdam nog steeds erg veel mensen die in een slechte woning wonen of zelf geen woning kunnen vinden en genoodzaakt zijn om in te gaan wonen.
In Amsterdam worden de arbeidersbuurten met sanering bedreigd.
Een voorbeeld hiervan is de Dapperbuurt. De gemeente heeft het plan om de betaalbare huizen af te breken en er onbetaalbare nieuwbouw voor in de plaats te zetten. Terwijl de gemeente de mogelijkheid van opknappen en verbeteren van huizen ook aan zou kunnen pakken. Voor de buurtbewoners betekent dit verhuizen naar een volgende saneringswijk.
De hoge nieuwbouwhuren zijn voor hen niet te betalen.

Aktiegroep de Sterke Arm, bestaande uit buurtbewoners die zich tegen deze onbetaalbare nieuwbouw verzetten, organiseert het weekend van 15-17 september een demonstratieve aktie tegen de woningnood.
Wij willen dit weekend met woningzoekenden uit heel Amsterdam een tentenkamp oprichten om de woningnood aan de kaak te stellen. Wij hebben hiervoor een braakliggend stuk grond in de Dapperbuurt, het Bodecentrum, waarop dit jaar met de nieuwbouw begonnen zou worden, maar waar zogenaamd geen geld voor is.
Ook u staat elke keer bij het C.B.H. in de rij. Van de herhuisvesting komt niets terecht.
Het C.B.H. heeft gewoon niets te bieden.
Help deze aktie tegen de woningnood te doen slagen door mee te doen! U kunt iedere middag van 2 tot 6 uur bellen naar aktiegroep de Sterke Arm, om u op te geven en verdere inlichtingen te krijgen, bij klubhuis "De Werf", tel. 355959.

AKTIEGROEP "de Sterke Arm"

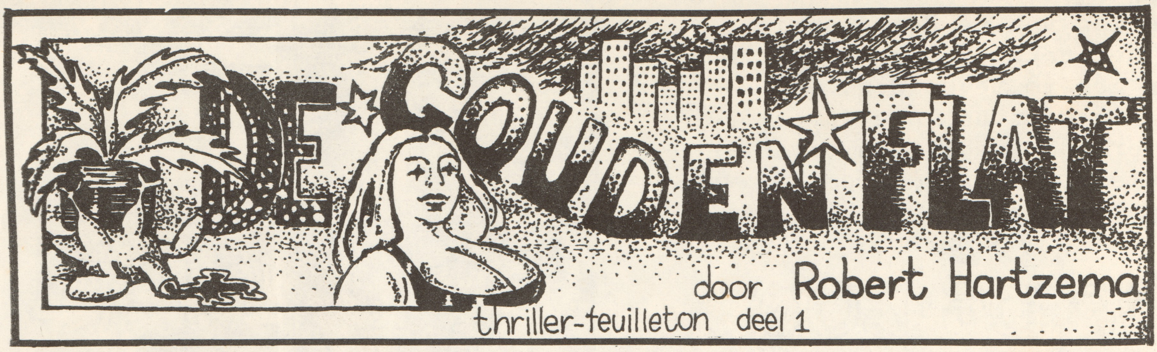

Het was half vijf s'morgens. Inspekteur Roomboter lag op zijn linkerzij en sliep.
In de loop van de nacht was hij steeds verder van zijn vrouw af gaan liggen met het gevolg dat hij nu op het randje van het bed balanceerde en elk ogenblik met een enorme dreun op de grond kon vallen.
Naast hem op het toilettafeltje stond een glas water waarin zijn kunstgebit lag te weken, een wekker die om half tien zou moeten aflopen en een telefoon.
Juist op het moment dat inspekteur Roomboter zijn evenwicht verloor rinkelde de telefoon.
Hij deed een uithaal naar de hoorn, sleurde in zijn val het glas en de wekker mee en kwam half zittend, half liggend op de grond terecht.
"Godverdomme" zei hij hartgrondig.
"Hallo, ben ik misschien verkeerd verbonden?" klonk de slaperige stem van een telefoniste.
"Nee, dat bent u niet" gromde Roomboter. Het was even stil aan de andere kant van de lijn.
"Eén moment alstublieft, ik zal u doorverbinden".
Er klonk een klik.
Roomboter keek naar zijn kunstgebit dat in een plasje water op de grond lag en hem grijnzend aankeek.
Zijn vrouw scheen dwars door het lawaai heen te slapen, haar brede lichaam vulde onmiddellijk de warme plekjes die hij net verlaten had.
Er klonk opnieuw geklik door de telefoon. Even dacht hij dat de verbinding verbroken zou worden toen de heldere jongensstem van inspekteur Meyering in zijn oor schetterde.
"Ja, hallo, goeiemorgen, heb ik je wakker gemaakt?
Het spijt me ontzettend, maar er is net een lijk opgevist uit de Sloterplas, vlak bij jou in de buurt. Ik dacht dat jij misschien even langs kon gaan want mijn diensttijd is bijna afgelopen en bovendien ben ik net aan het winnen met klaverjassen".
Roomboter bromde iets onverstaanbaars door de telefoon. Hij wilde niet al te veel zeggen als hij zijn gebit niet in had.
De jonge inspekteur beschreef waar het lijk precies gevonden was en hing toen snel op.
Roomboter sloot zijn ogen en hoopte dat het niet waar zou zijn en hij weer rustig zou kunnen verderslapen. Toen vermande hij zich, hees zijn logge lichaam overeind en liep naar het raam.
Hij schoof de gordijnen een stukje open en keek naar buiten. Het begon net een beetje licht te worden en ergens ver weg zongen vogels.
Alleen het luidruchtige ademhalen van zijn vrouw verstoorde de stilte. Hij maakte haar wakker en zei dat ze koffie moest gaan zetten.

......

Aan de oostzijde van de Sloterplas was nog een klein stukje over van het voormalige Sloterpark dat zich vroeger aan weers-

zijden van de plas uitstrekte. Een klein gedeelte van de weg loopt langs het water, daarna buigt hij af en blijft er tussen de weg en het water een klein stuk grasland met wat onvolgroeide boompjes.
Die vrijdagochtend hing er een dunne mist over het water zodat je de overkant nauwelijks kon zien.
Er waren slechts vier mensen ter plaatse. Twee surveillerende agenten in een witte kever, de politiearts Dr.Stehmann in zijn blauwe Lancia en de man die het

slachtoffer gevonden had, op de fiets.
De twee agenten verveelden zich kennelijk.
Het was inmiddels bijna kwart voor zes en de weinige mensen die langs kwamen haastten zich naar hun werk en namen niet de moeite om af te stappen en te kijken.
Uit pure verveling waren ze maar begonnen om de fiets van de man die het lijk gevonden had te kontroleren.
De rem werkte niet al te best en bovendien zat er geen bel op. Eén van de twee, een jonge marechaussee was al bezig een bon uit te schrijven.
De man stond er berustend naast met de vaste overtuiging op zijn gezicht dat hij nooit meer de politie ergens bij zou roepen.

Dr. Stehmann stond over het lijk heengebogen en zijn loshangende jas onttrok als een kamerscherm het lichaam aan ieders gezicht. Inspekteur Roomboter nam de man die het lijk gevonden had even apart en stelde hem een paar routinevragen.
De man was machinebankwerker en werkte in ploegendienst.
Hij had vanmorgen om vier uur moeten beginnen maar op de weg ernaar toe had hij iets in het water zien liggen dat op een lichaam leek.
Het had te ver van de kant gelegen om er bij te kunnen en daarom was hij teruggereden en had in een telefooncel de politie opgebeld. Gelukkig had hij een pasje van de fabriek bij zich waarmee hij zich kon legitimeren, zodat hij even later weer op de fiets kon om twee uur te laat op zijn werk te komen.
De inspekteur boog zich nu eveneens over het lijk, zijn hart sloeg een paar slagen over en met moeite hield hij zijn ontbijt binnen.
"Er zit geen hoofd aan bracht hij stotterend uit!"

(wordt vervolgd)

AJAX

"Jullie bestaan niet meer" dit kreeg het Ajax honkbalteam aan het eind van een competitiewedstrijd tegen H.C.A.W. van de heer Kraan namens de ledenraad van Ajax te horen.Reden van dit besluit is dat het Ajax-honkbalteam een blok aan het been is tijdens de race van het Ajax-voetbalteam naar de boordevol met geld gevulde cups.
Hieruit blijkt wel duidelijk dat betaald voetbal geen sport meer is.
Jongens sla er op .....
Lang leve Ajax de honkbal club.

Wie op 'n mooien dag eenige uren vrij heeft voor 'n uitstapje, moet eens aan de Weesper Poort op de Gooische stoomtram stappen, het eenigszins ouderwetsch-aandoend vervoermiddel met z'n gezellig-dorpsch bel geklingel. Langs den achterkant van de Vrolikstraat — in ieder huis vier verschillende menschenhokjes boven elkaar — komt men door de drukke Linnaeusstraat en de eveneens drukke Watergraafsmeer. Maar al gauw laat men de drukte achter zich en voelt zich buiten! Met 'n beetje fantasie en negatie van de luxe- en vrachtauto's en autobussen, doet de Middenweg met z'n hooge boomen aan de Middachter Allee denken.

Men komt langs het mooie Frankendaal, langs 'n verscheidenheid van villatjes en boerenhoeven, oud en nieuw door elkaar. Dan voorbij de Kruislaan — men waant zich al geheel buiten — en dan ineens, als men langs de Oosterbegraafplaats getramd is, verrijst op kleinen afstand 'n geheel nieuwe stadswijk, 'n helder complex van rood en grijs.

„Betondorp" roept de conducteur.

Het zal niemand berouwen, als hij uitstapt en eens 'n kijkje in het betondorp gaat nemen.

Tot het betondorp, zoo genoemd, omdat de van gemeentewege gebouwde woningen van beton zijn opgetrokken, behooren ook eenige honderden huizen van de Algemeene

BETONDORP;
Geteisterd door storm von plogen

"Het rooie dorp" zoals Betondorp in de volksmond genoemd werd is sinds het ontstaan in 1924 weinig veranderd, alleen de rooie rakkers van toen wonen er niet meer.
Ook Betondorp, opgezet als een model voor tuinsteden voor arbeiders ontkomt in de zeventiger jaren niet aan de saneringshonger van het Amsterdamse gemeentebestuur.
Gesloopt zal het wel niet worden. Eerder lijkt het waarschijnlijk dat het overblij-

vende deel van het dorp op de monumentenlijst geplaatst zal worden.
Ondanks dat de huizen gebouwd werden om binnen 50 jaar afgeschreven te worden is er op dit moment een enorm renovatieproject aan de gang. Deze renovatie (opknappen, huur verhogen) is niet bedoeld om de klachten van de bewoners weg te nemen maar om het dorp meer winstgevend te maken.
De voor het merendeel bejaarde bewoners van het dorp vloeien af naar tehuizen, waardoor de vrijkomende woningen bewoond kunnen gaan worden door arbeidersgezinnen uit o.a. de saneringswijken.

WEG MET DE WEG!

Wij (de schrijvers van dit stukje) wisten van de vele nijpende problemen in Betondorp weinig meer dan dat bij de renovatie van woningen zelfgemaakte douches (vaak door loodgieters of bouwvakkers zelf aangelegd) vernield worden, zonder vergoeding, om vervangen te worden door een modeldouche van de huisbaas.

Gekomen bij "Onderlangs", aan de rand van het dorp, zien we een indrukwekkend aantal spandoeken en borden die kris kras door het hele park zijn aangebracht.
Op het trottoir staat "Laat dit staan B & W"
Moet dit dan weg? vragen wij ons af.
De mensen die er rondlopen kunnen ons weinig vertellen, er schijnen wel plannen te zijn voor een verbreding van de rijksweg E 10, die nu nog achter het park en een rij bomen, die het lawaai dempen, langsloopt.
Ook de enige speeltuin van Betondorp, die in het park staat en waarin de korfbalvereniging Oosterpark speelt, moet weg.

De mevrouw van de speeltuinvereniging is bezorgd. Officieel is er nog niets bekend over een opheffing, maar de speeltuinvereniging is al een jaar geleden aangezegd dat het niet lang meer zal duren.

"Er zijn handtekeningenlijsten rondgegaan" vertelt ze, "iedereen in het dorp heeft getekend, en vanavond hebben we er weer een vergadering over. Als u meer wilt weten komt u dan langs vanavond om 8 uur in de Groen van Prinstererschool."

We lopen het park uit om het dorp eens wat te verkennen.
De straten zijn stil, meest oude mensen, die boodschappen aan het doen zijn, nemen ons nieuwsgierig op, er is weinig verkeer, je kunt je fiets weer eens horen rammelen.

EEN TAS VOL PLANNEN

Lopend op weg naar het centrum zien we twee jonge heren, die met een tas vol plannen en met de houding van een apostel de huizen lopen op te nemen.
We begrijpen meteen dat dit "de plannenmakers" zijn en stappen er op af. Het blijken twee jonge onderzoekers te zijn van het samenwerkende architekten-

bureau Franso en van den Tol uit Leiderdorp, die in opdracht van de Algemene Woningbouwvereniging de plannen voor de renovatie van de A.W.V.huizen zullen ontwerpen.

Uit het korte gesprek dat volgt blijkt dat aan de bestaande structuur van de huizen niets veranderd zal worden, maar dat het hier voornamelijk om noodzakelijke vernieuwingen gaat.
Er zullen nieuwe leidingen en ramen gemaakt worden, de keukens worden gemoderniseerd en douches aangelegd. Over de eventuele huurverhogingen die zullen volgen weten ze niets. Wel willen ze graag het Amsterdams Weekblad toegestuurd krijgen, zeg nou zelf: ƒ6,50 voor een heel kwartaal, is toch niet duur.

MET DE PVDA IN DE SOEP

Iets van de strijdbare geest van het "rooie dorp" vinden we terug in een gesprek met meneer Korenvaar, die we ontmoeten voor de bakker op de hoek van de Brinkstraat.
"Het dorp is verkalkt, vroeger zag het hier zwart van de rooie vlaggen op 1 mei, maar tegenwoordig kun je het dorp nog nauwelijks roze noemen. Er is geen S.D.A.P. meer en met de P.V.D.A. gaan we ook allemaal de soep in, die Den Uyl is toch een babbelaar Dit dorp is werkelijk door en voor arbeiders gebouwd, maar daar is niets meer van over. Je moet ervoor op de barricaden vechten om hier te blijven of om het te krijgen.

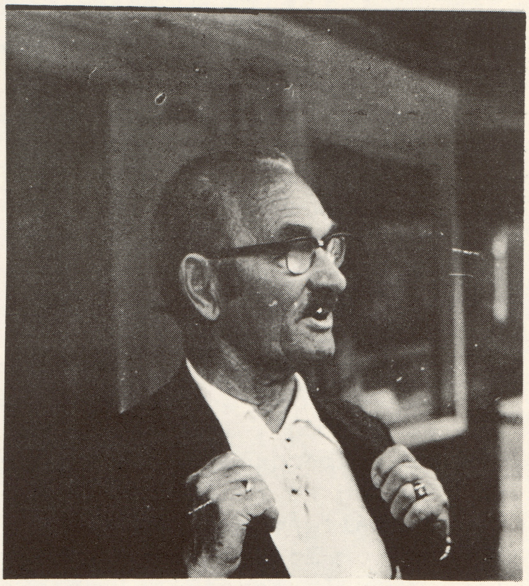

Mijn huis is van de A.W.V. en zal ook gerenoveerd worden, voor mij zal het niet zo slecht zijn. Bij de woningbouwvereniging "Eigen Haard" zijn ze al aan de gang ermee en wat ik zo hoor is het een grote ellende. Sommige mensen, die de laatste huurverhogingen niet betaald hebben komen straks van ± ƒ40,- op ongeveer ƒ100,- huur per maand.
Vroeger kostte mijn huis ƒ4,40 per maand, dat was inklusief een dubbeltje voor de tuin. Ik woon hier nou al zo'n ruim veertig jaar.
Het gaat niet goed met Betondorp, maar je kunt er weinig aan doen. In een huurdersvereniging of zoals je dat bij A.W.V. hebt een bewonerscommissie, zie ik niks. Het zijn allemaal strebers die de baantjes krijgen. Vroeger in de S.D.A.P. had je van de Tempel, toen die lastig ging doen werd hij minis-

ter van Sociale Zaken en kijk naar Roemers, die werd burgemeester van Middelburg.
Als je lastig wordt ga je er uit of je krijgt een baan.
De ledenraad van de bewonerscommissie heeft een gesloten boekhouding en het penningmeesterschap gaat drie generaties terug in één familie, voor mij hoeft dat niet.

EIGEN HAARD IS GOUD WAARD

Als we de Brinkstraat verder in lopen valt het ons op dat zeker twintig woningen leeg staan, en dat overal hard gewerkt wordt. De tuinen zijn plat getrapt en achter de huizen worden enge kleine schuurtjes uit betonsteen opgetrokken. Op de volgende hoek staan een paar vrouwen hierover te praten. Ze blijken zelf in huizen van Eigen Haard te wonen, en natuurlijk gaat het gesprek dan ook over de renovatie.

Mevrouw Schröder vertelt ons over haar prachtig betegelde badcel, zelf aangelegd, die nu weggebroken is zonder vergoeding en vervangen door een douche. "Die douche hadden ze dertig jaar geleden moeten bouwen" vertelt ze. Er staan drie dames nu, en allemaal weten ze wel wat te vertellen:"Kijk daar kun je nog zien waar de schuur die de mensen zelf hadden gebouwd stond, die is afgebroken en nu zetten ze er zo'n hokkie neer.

De mevrouw over wiens huis het nu gaat komt langs en vertelt dat ze precies één week van te voren van Eigen Haard een brief kreeg waarin stond dat ze verhuizen moest.
(Tijdens de verbouwing verhuizen de bewoners voor drie maanden naar een zgn. wisselwoning.
Als verhuiskostenvergoeding wordt drieduizend gulden betaald).
Dezelfde mevrouw vervolgt: "Toen de werklui hier begonnen te werken en ik zag hoe dat toeging, kon ik nog net mijn jonge begonias uit de tuin redden".

AANNEMER SLAPENDE RIJK

Mevrouw Nijhuis vertelt dat ze wel tevreden is met de verbouwing omdat ze nu een douche krijgt en de w.c. beneden komt, maar ze vindthet een schande dat ze de aannemer van het werk ƒ550,-- moet betalen voor het uitbreken van een tussenmuurtje op de begane grond."En nu kost het zelfs ƒ750,-- gulden".

LANG LEVE DE EENHEID VAN DE ARBEIDERS!

Op de Brink, het centrum van Betondorp zien we het Verenigingsgebouw. Opeens zien we ook kinderen; de stichting tussen twaalf en twee, broodje mee, blijft over in het verenigingsgebouw.
Binnen zitten onder leiding van een juffrouw een twintigtal kinderen het meegebrachte brood op te eten. Twee vechtende jongetjes worden uit elkaar gehaald. Over de volle breedte van de zaal hangt een spandoek: VIVA A UNIAO DOS TRABALHADORES, wat ongeveer zeggen wil,Leve de eenheid van de arbeiders.'

Na een afwezigheid van vele jaren is deze leus, die in de tijd van het ontstaan van Betondorp over heel de westerse wereld klonk, teruggekeerd.

Een tipje van de sluier die over Betondorp hangt wordt op de achterpag. opgelicht. Volgende week meer!

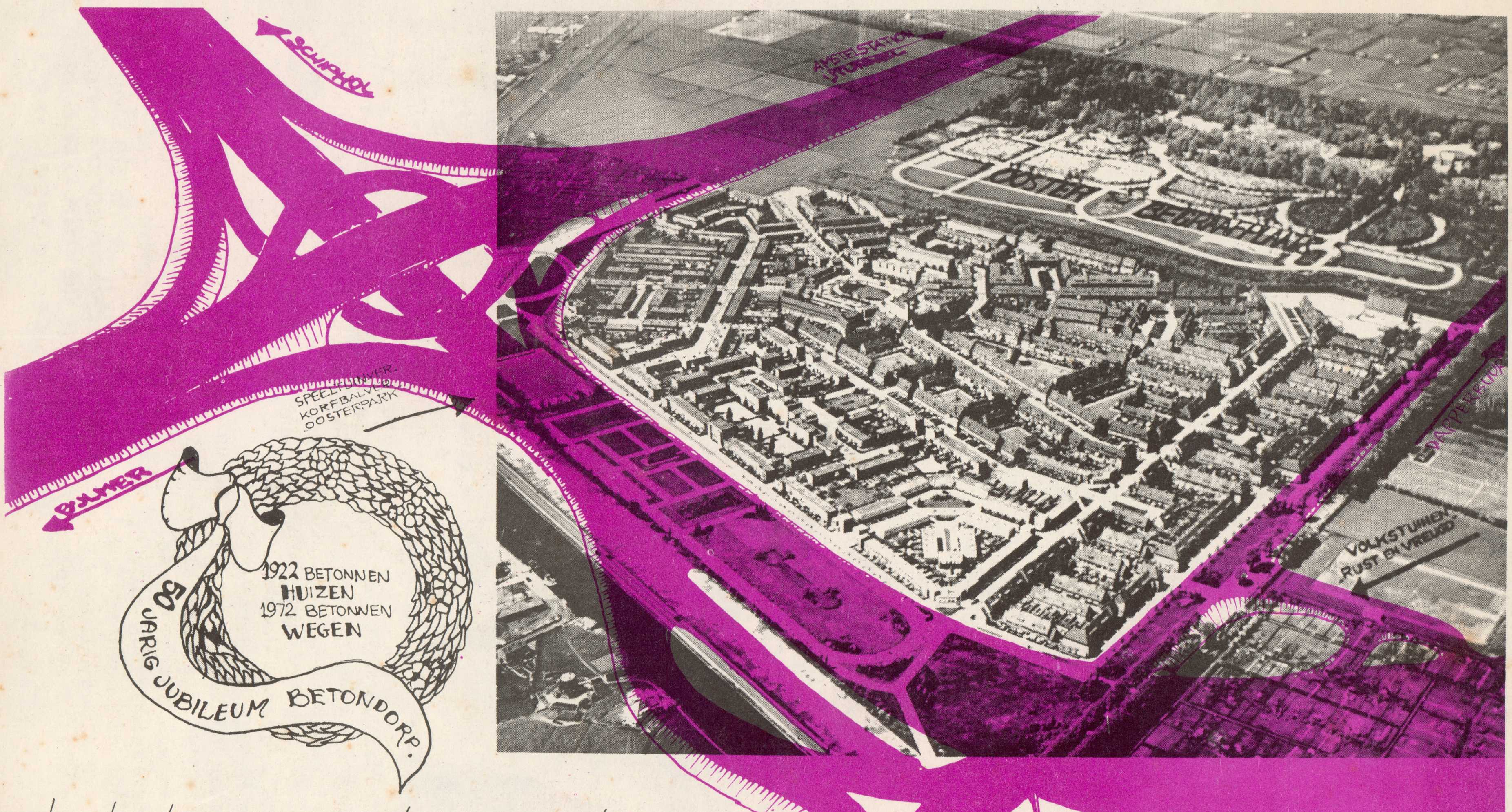

als de plannen van de gemeente en de wegen van rijkswaterstaat doorgaan, kan **Betondorp** als rouwkamer van de rooie rakkers, opgebaard tussen de snelwegen, nog een lang leven tegemoet gaan als architectonische rariteit.